

Konec vojne je Minatti doživel kot sprostitev in upanje. Po demobilizaciji leta 1946 se je sprva spet vpisal na medicino, toda študija v tej smeri ni nadaljeval. Vpisal se je na slavistiko Filozofske fakultete v Ljubljani, kjer je diplomiral leta 1952.

V svoji drugi zbirki pesmi *Pa bo pomlad prišla* se je pokazal v svoji radoživi in vedri naravi. Po letih zatrte mladosti zaradi vojne vihre, se je v pesmih s podvojeno močjo oglasila erotika, zelo mlada, čutno pristna in čustveno čista ter obenem zmožna velike iluzije. Njegov povojni radoživi pesniški zagon je bil razmeroma kratek. Vedre podobe so kmalu potemnele. Vanje so pričele vdirati negotovost, tesnoba, samota, poraženost, pesnik je celo podvomil o smislu pesništva. Dvom in tesnoba sta imela svoje korenine v spoznanju, da so obeti in vizije velikega prevrata, v katerem je sodeloval, v povojni resničnosti lomijo in sesipajo.

Sledila je zbirka pesmi *Nekoga moraš imeti rad*. Upanje, za katero se je v prejšnji zbirki zdelo, da ga že ne more biti manj, je v tej že skoraj izginilo. Pa vendar se trdoživo oglašala še iz smrti in na koncu izbruhne v silovit krik po ljubezni in življenju: »Nekoga moraš imeti rad«.

Napisal je nekaj pesmi za otroke, ki so bile objavljene v otroških revijah. Poleg tega je otrokom namenil tudi lutkovno igro *Slamnati voliček* (1951).

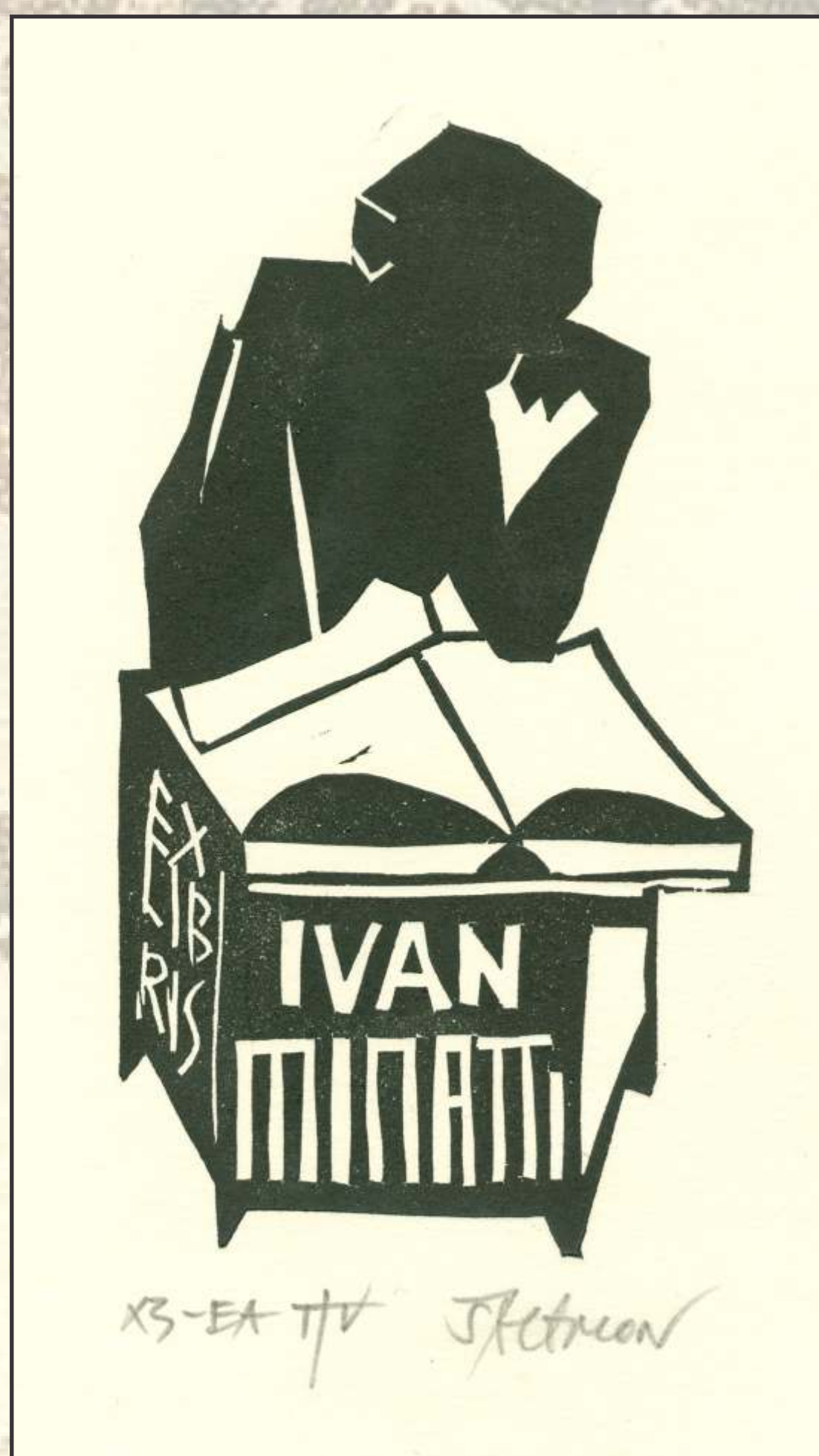
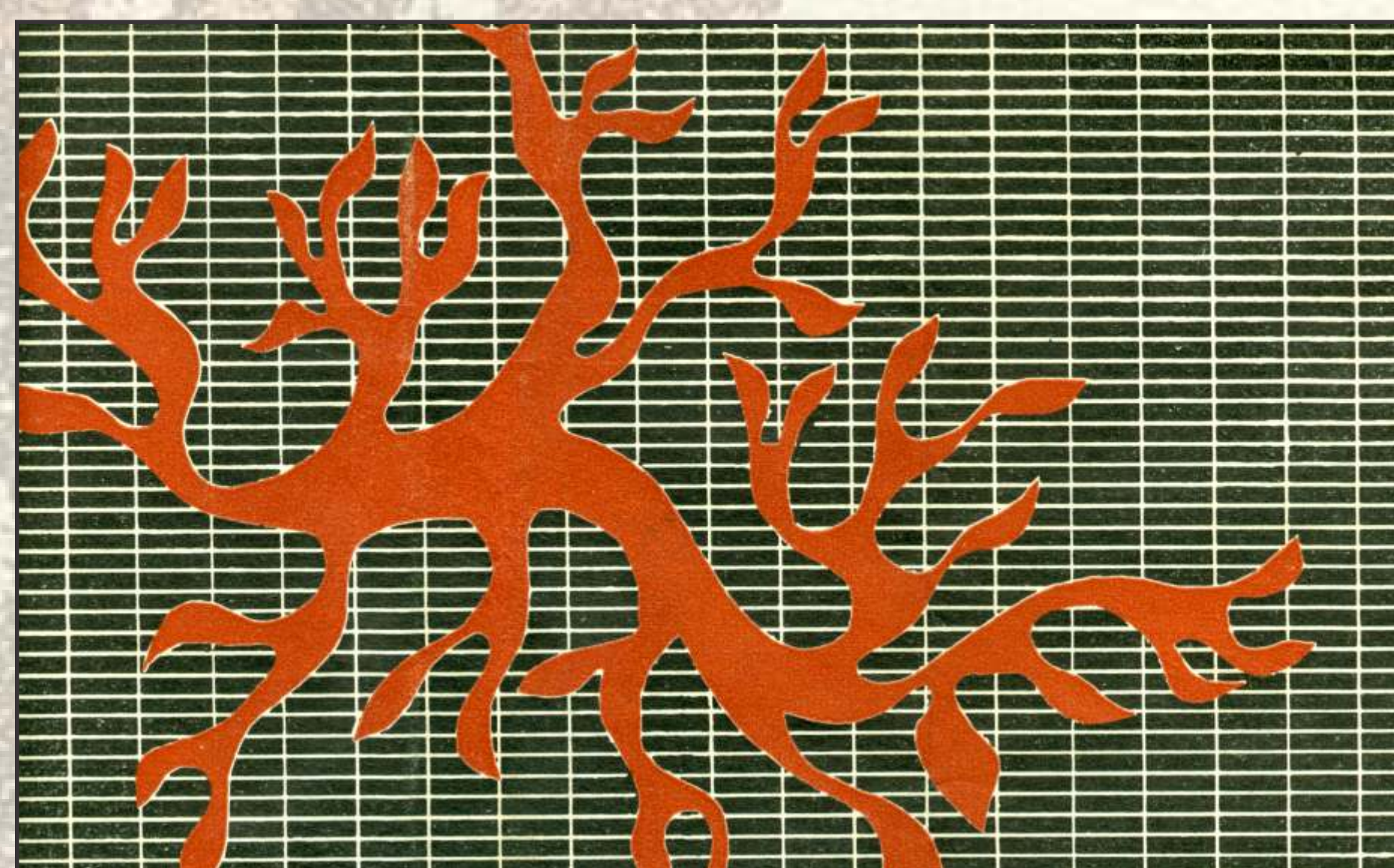
Slamnati voliček, njegova lutkovna igrica za otroke iz leta 1951

TVOJA ROŽA

*Nocoj mi tiha sreča srce boža.
Večer je. Glas harmonike otožnost dram.
Še vrisk. V zavesi veter. Čisto čisto sami
smo jaz, spomin in tvoja drobna roža.*

*Počakam še, da noč zapahne duri
in ob vogalih z zvezdami prižge svetilke.
Potem ustavi bom tiktakanje budilke,
da bom res sam s teboj v tej lepi uri.*

*Prislanjal drobno rožo bom na lice
- morda na njej poljub tvoj zame trepeta -
in dolgo v noč poljubljal lističe cvetice,
ki je iz dragih, plahih rok prišla.*

Arpad Šalamon: Razmišljam (ex-libris)

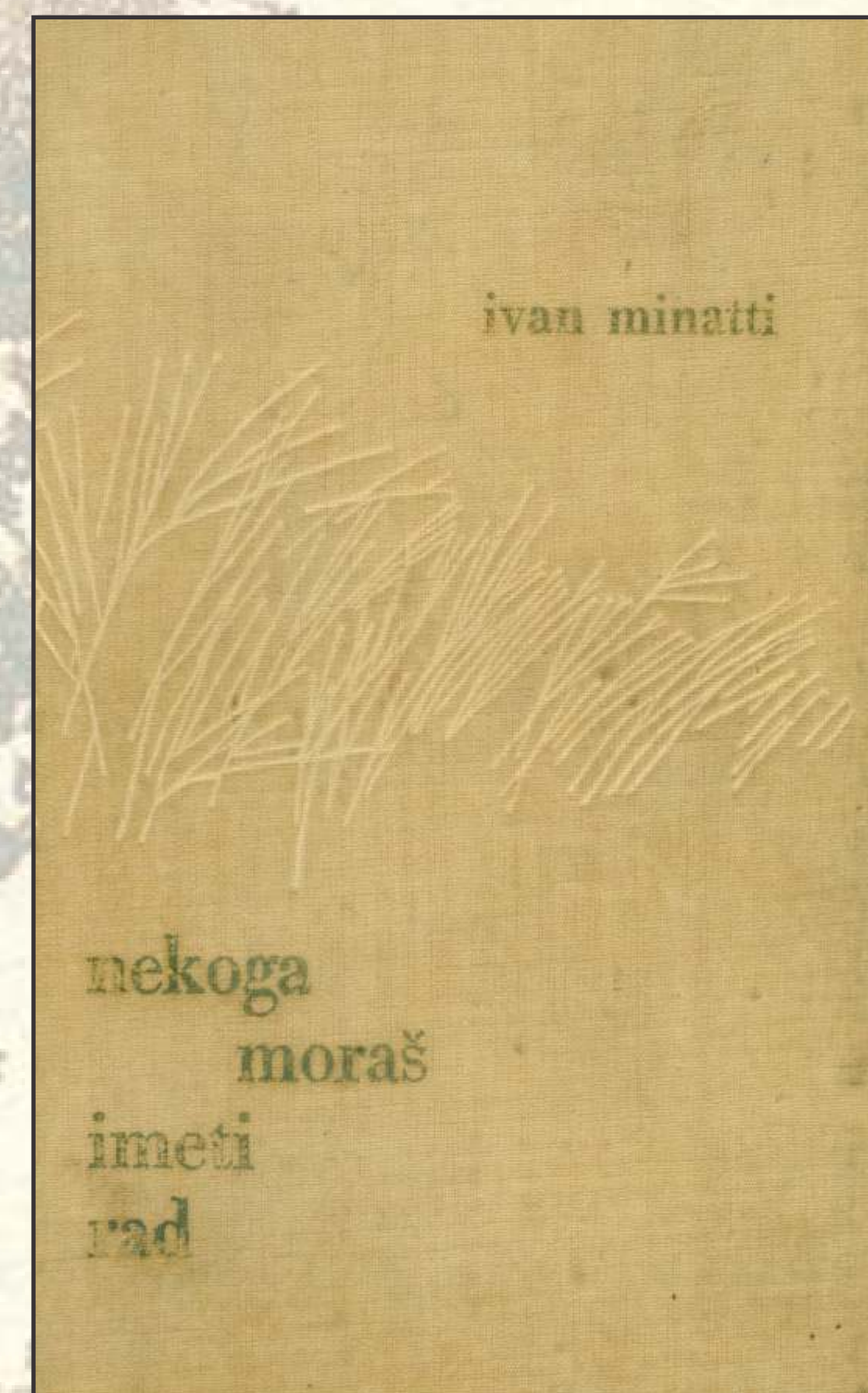
ČAKAM TE

*Čakam, prisluškujem, mižé,
kdaj med tisočimi stopinj
začutim tvoje,
kdaj med tisoči zaznam
tvoj dih.*

*Povsod te iščem:
po vseh križiščih,
po vseh poteh,
v potezah prihajajočih in odhajajočih,
v igri oblakov,
v menjavah senc pod večer ...
O, leta dolgo
te iščem.*

*Nekoč boš prišla.
Z lasmi, dišečimi po vetru
in brezmejni prostosti,
usodna, neizbežna,
z očmi, pogubnimi kot zamolkel tolmun,
ki skriva v sebi
zdaj smrt, zdaj življenje ...
Nekoč boš prišla.*

Ker moraš priti.

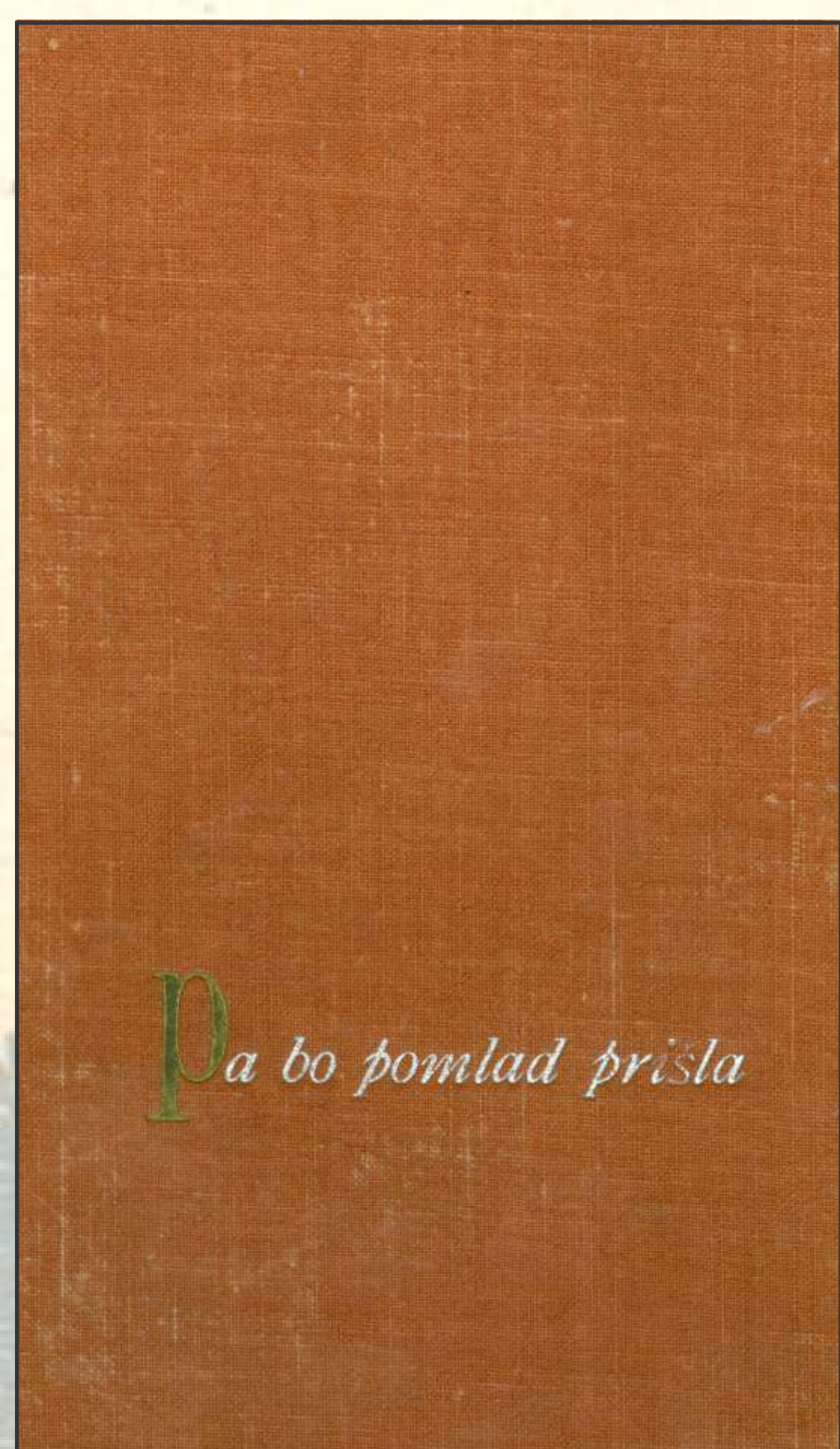

Tretja zbirka pesmi z naslovom *Nekoga moraš imeti rad* (1963)

PRVA POMLAD

Spomladi so dekleta kot oblaki:
vihrave, kuštrave so in visoke.
Mežikajo, porednice, prek rame,
a seči sme le veter jim pod roke.

Zibaje z boki, drzne, razigrane
- kot lastovke, ki jih je luč opila -
po cestah frfotajo. Da sem veter,
kako visoko bi jim dvigal krila!

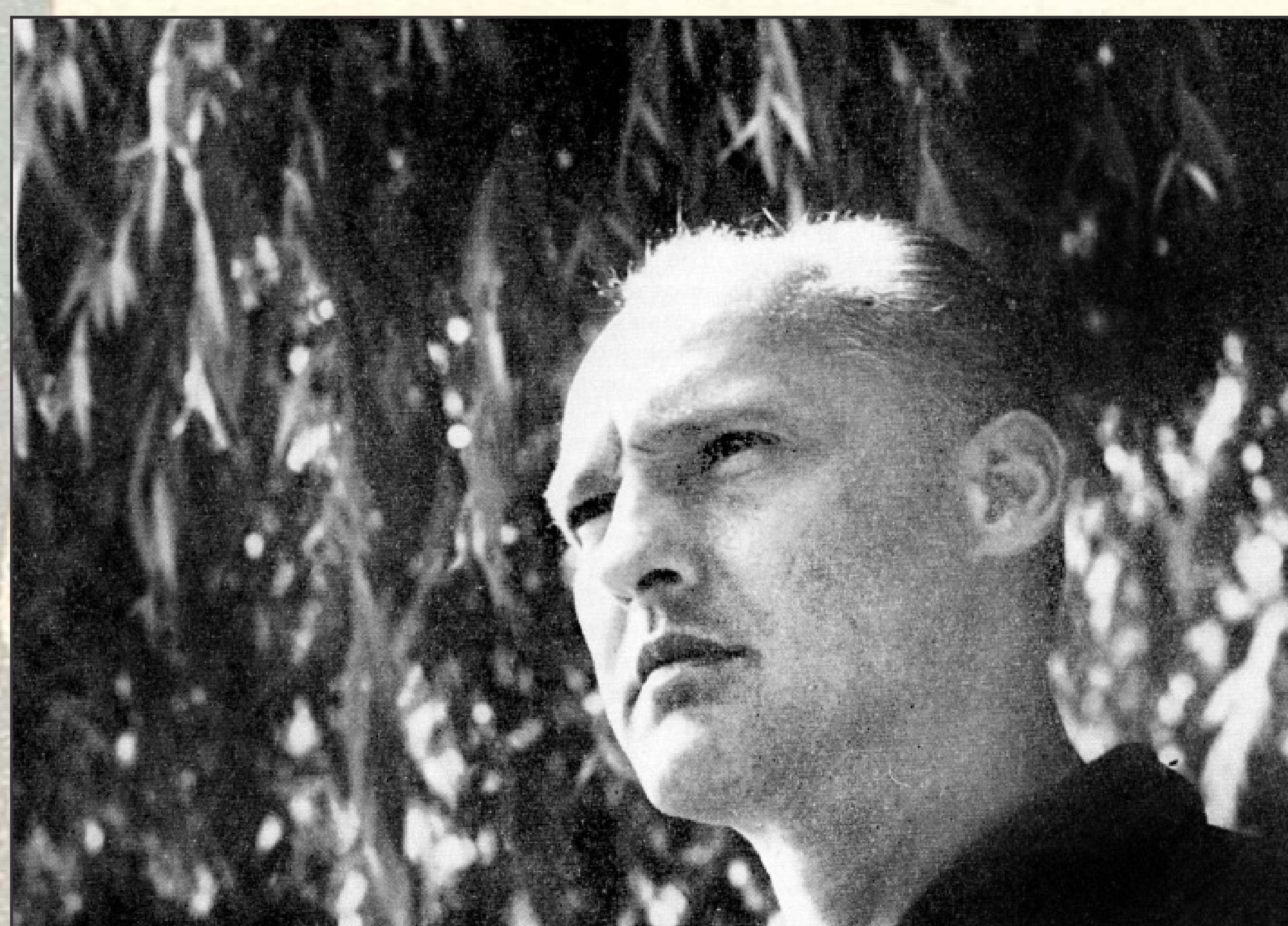
Druga zbirka njegovih pesmi *Pa bo pomlad prišla* iz leta 1955

TIŠINA

*Tišina
vrbe
ob rokavu stoječe vode,
tišina
negibnih oblakov,
tišina
neprehojenih cest.*

*Samota
jesenskih trav,
samota
ptice nad barjem,
samota
neodžejanih rok.*

*Bolečina
izkrvavelega sonca,
bolečina
zarje v somraku,
bolečina
nedoživetega.*

Ivan Minatti